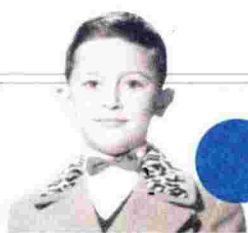

σχολιάζει ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ

Χωρίς εξαρτήσεις

Εν πρώτοις, ως εισαγωγή στα κυρίως θέματα, μπαίνουμε μ' ένα τραγουδάκι του Παναγιώτη Τούντα. Από το 1934, πά' να πει ογδόντα χρονάκια πριν.

«Ασπράν, αμάν, πήρα δεκαοκτώ χιλιάδες απ' το μπακαρά και θα δουν οι κουβαρντάδες γλέντι μια φορά, με ζουρνάδες με νταούλια και καλό κρασί, βρ' αμάν κι όμορφες κοπέλες θέλω, να ζωή χρυσή...»
- πρόβα, να χορεύουν οι Αγορές, απτάλικο.

Αλλά, εκτός χωρών και χορών, εδώ, επειδή συζητήσεις δίνουν και παίρνουν περί της ψήφου κατά συνέιδηση και περί Υπευθυνότητας, να -όπως κάποιος έγραψε κάπου- να, λοιπόν, κάτι που δείχνει λεπτομέρεια χωρίς ιδιαίτερο βάρος, έχει εντούτοις τη σημασία του: «Κάποιοι -εκ των 300 εννών-, που φαίνεται να πήραν την απόφασή τους να αρνηθούν τα ρίσκα και να προτιμήσουν οιγουριά και ευκολία, ας σκεφτούν και τούτο:

Η επόμενη μέρα δεν θα 'ναι σαν την προηγούμενη! Και κάνουν λάθος όσοι ελπίζουν πως η απόφασή τους αυτή θα είναι απλώς μιά σαν όλες τις προηγούμενες και η ζωή θα συνεχίσει να κυλάει κανονικά, σ' ένα "πάμε σαν άλλοτε" με φίλους, γνωστούς, γκαρδιακούς και μη, και με τις συνήθειες, καθημερινές ασκήσεις ιλαρού ελεύθερου χρόνου: Στους κολλητούς και στις παρέες, εκεί δηλαδή όπου ο καθένας καταφεύγει στο τέλος τέλος για να αντλήσει

»»» «Η Δημαγωγία και ο Λαϊκισμός είναι η καταστροφή μας. Ο φασισμός κι ο απηδαστικός αυγιατισμός. Δεν υπάγχει καμιά ελπίδα για καλύτερη ζωή αν συνεχίσουμε έτσι...»

Μάνος Χατζιδάκις - ο μέγας οπωροπώλης

Θεριεύει ο γίγαντας τώρα λαός

επιβεβαίωση και τσεκ ταυτότητας, είναι που θα κληθούν πριν απ' όλα να αντιμετωπίσουν τις συνέπειες αυτής της επιλογής τους. Κι ας το βάλουν καλά στο μυαλό τους αυτό. Η περιφρόνηση, ας μην ελπίζουν, δεν πρόκειται σε καμιά περίπτωση να περιορίζεται σε συμπεριφορές υπαινικτικές, με κώδικες και υπονοούμενα...

Θα είναι βροντώδης, φυσικά δημόσια διατυπωμένη και δεν θα αφήνει το παραμικρό περιθώριο για ελπίδες σύντομης αποκατάστασης στο "στάτους προ άντε", σαν να μη συνέβη τίποτα...

Και συνεχίζει ένας άλλος: «Για να είμαστε ξεκάθαροι, όσοι βουλευτές συμμετάσχουν -με οποιαδήποτε αιτιολογία- στο να μπει η χώρα σε μια τεράστια περιπέτεια με άδηλο τέλος θα είναι προσωπικά υπεύθυνοι για τις επιπτώσεις. Κινδυνολογώ και εκβιάζω; Ναι. Ως πολίτης έχω κάθε δικαίωμα και να "κινδυνολογώ" -λέγοντας την άποψή μου- και να "εκβιάζω" - με την ψήφο μου. Όσοι, δε, από αυτούς θέλουν να ονομάζονται "αριστεροί" ας έχουν υπόψη τους πως, μετά τις επιπτώσεις από μια τέτοια περιπέτεια, θα έχουν συμμετάσχει στο να επιστρέψει η "Αριστερά" στη

χώρα μας στις σκοτεινότερες περιόδους της, δεκαετίες πριν και ως ιδέες και ως "τιλήθος" και ως "πάθος"...»
Θα είναι, επίσης, ενδιαφέρον να ρίξουμε μια ματιά στις πάμπολλες τρέχουσες δημοσκοπήσεις -εκλογές έρχονται, αφού... Λοιπόν, ο παμμέγιστος, πρωικός και μεγαλοφυής, ο γίγας λαός απαντά, σύμφωνα με όλα τα ευρήματα -όχι με άθροισμα των ευρημάτων, αλλά σε κάθε μέτρηση ξεχωριστά- πως:
- Θέλει Εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας από αυτή τη Βουλή.
- Θέλει να γίνουν εκλογές, σύντομα.
- Δεν θέλει εθνικές εκλογές τώρα.

- Πιστεύει ότι με τις εκλογές δεν αλλάζει τίποτα.
 - Όταν θα γίνουν, θα ψηφίσει Πρώτο Κόμμα τον ΣΥΡΙΖΑ.
 - ΔΕΝ πιστεύει πως ο ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει και ότι θα κάνει αυτά που λέει.
 - Ψηφίζει για «καταλληλότερο πρωθυπουργό» τον Σαμαρά.
 - Πιστεύει ότι την «καλύτερη διαπραγμάτευση» θα την κάνει ο Τσίπρας.
 - Θέλει να παραμείνει η χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την ευρωζώνη και θέλει για νόμισμα το ΕΥΡΩ.
 - Πιστεύει ότι με τη Δραχμή ήμασαν καλύτερα.
 - Δεν θέλει επιστροφή στη Δραχμή.
 - Θέλει διαγραφή του χρέους και θεωρεί τους δανειστές στυγνούς τοκογλύφους.
 - Πιστεύει ότι οι κυβερνήσεις που ψήφισε επί 40 χρόνια ήταν απαράδεκτες και έφεραν τη χώρα στον γκερέμο.
 - Όμως, για όλα φταίνε οι ξένοι.
 - Θεωρεί ότι η εισοδός της στην Ε.Ε. ζημίωσε την Ελλάδα.
 - Πιστεύει ότι η Ευρώπη χρωστάει στην Ελλάδα και όχι το αντίστροφο.
 - Πιστεύει ότι το πολιτικό σύστημα, στο σύνολό του, είναι διεφθαρμένο.
 - Εμπιστεύεται πιο πολύ την Εκκλησία, τον Στρατό και τα Σώματα Ασφαλείας.
 - Πιστεύει ακράδαντα ότι πολλοί βουλευτές και υπουργοί, που ψήφισε συνεχώς, είναι λαμόγια και πρέπει να πάνε φυλακή.
 - Πιστεύει ότι υπάρχει διεθνής Συνωμοσία κατά του Ελληνισμού. Και πολλά άλλα πιστεύουμε, επίσης, που δεν χωρούν εδώ.
- Κατόπιν όλων τούτων, όμως, αμφιβάλει κανείς πως μας ψεκάζουν;
- (Α, ναι, οι λέξεις του κειμένου είναι 666...)

“ Η επόμενη μέρα δεν θα 'ναι σαν την προηγούμενη! Και κάνουν λάθος όσοι ελπίζουν πως η απόφασή τους αυτή θα είναι σαν μια απλή καθημερινή...”

«Πάψε να φωνάζεις λαθρέμπορος, λωποδύτης, νταβατζής...»
Δεν έχω πρόθεση να σχολιάσω τίποτε από τα τεκταινόμενα...
Ούτε καν την πρώτη ψηφοφορία δεν περιμένω και γράφω για τον διάλογο των ανοήτων, των αγραμμάτων, των αθλίων... Την άνευ περιεχομένου και οσβαρής πρότασης αντιπαράθεση, παντού... Περνάει βαθιά ο διχασμός ετούτος κι εσείς νομίζετε πλάκα γίνεται...

Η γιαγιά μου ήρθε από τον Πόντο, 18 χρονά κοπέλα, κουβαλώντας μαζί της τον παππού και τη γιαγιά της, γιατί ο πατέρας της την είχε αφήσει αμανάτι, στους γονείς του, υπόσχεση ότι θα γυρίσει πίσω και δε θα χαθεί στην ξενιτιά... Που χάθηκε.

(...Αγία-Σοφία, στίφη βαρβαρικά, το υγρόν πυρ, ο Γέρος του Μοριά σκουλάκι...)

Με τους Ρώσους είχε κάτι πάθει, ποτέ δεν έμαθα γιατί, διότι η Κατοχή δεν τους έφτασε αυτούς,

«Ντο Πασκιτάν Μάς Ερχεται Γιά, Γιαγιά;» (άναυδος στην -επόμενη- πίστα ο Σαλονικιός...)

εκεί πάνω στα βουνά της Χαλδίας... Κι όμως, δεν τους ήθελε τους Ρώσους με τίποτα...
Βλέπει τηλεόραση η γιαγιά και ακούει τις ειδήσεις, ότι οι Ρώσοι εισέβαλαν στο Αφγανιστάν και ετοιμάζονται να περάσουν και από το Πακιστάν... Ακούει «Πακιστάν» η γιαγιά και την πάνει τρόμος...

(...Φωνητικές χορδές, ο Αντρέας, ο Ηλίας, η Ανθή, λαρύγγι ζώου, λαρύγγι ανθρώπου...)

Το βράδυ, στο τραπέζι, η γιαγιά έχει μια ανησυχία... Την καταλαβαίνουν και ρωτάνε: «Τι έπαθες, γιαγιά, κάτι τρέχει;»
- Γιέργο, αύριο στην αγορά, πήγαινε να πάρεις, όσο πασκιτάν μπορείς, πουλάκι

μου... Οι Ρώσοι πήγαν σο πασκιτάν και θα το τρώνε όλο, εσύ κι εξέρ' ντο άτιμοι άνθρωποι είναι, πάρε να έχουμε...

(...Σε κάθε βήμα μου σκοντάφτω... - ζερβά θηρία του Βόρνεο, δεξιά φλόγες στο Ναγκασόκι, μπροστά φουγάρα στο Μπούκενβαλντ και πίσω το κελί του Μακρυγιάννη...)

Τέτοιος είναι ο διάλογος και η γιαγιά Τράντα, γεννημένη το 1905. Και προσπαθούν να την καθουχάσουν όλοι...

...Δεν τους ακούει πα, έβαλε μυαλό, ας είναι καλά εκεί που βρίσκεται η ψυκούλα μου...

- Μιχάληνη;;; με την πασόκα είσαι υποψήφιος;

(...Πάνω, κάτω, ανατολικά, δυτικά, μαχαίρια, μαστίγια, ακόντια, ορδές, Ορδές αγίων, ορδές δαιμόνων, ορδές αγίων, ορδές στρατηγών...)
- Οχι, γιαγιά, με το ΚΚΕ εσωτερικού...
- Από πα ντο έν... πάνε στην πασόκ να πάρει κι η γιαγιά σου μια σύνταξη, ντε... Τρομάζαμε όλοι. Κι όσοι λείπαμε τρομάζαμε. Τρόμαξεν κι ο Γιουνκέρ που το άκουσε...

(Το πασκιτάν είναι, διά τους αμαθείς και άσχετους, είδος ποντιακής μυζήθρας, τελείως άπαχης...)

...Είμαι ραδίκι σπαρμένο στον κρατήρα. Αντίο Ηλιε, αντίο Ηλιε, αντίο Φως, καληνύχτα.

MIT

